

ÎNCHEIERE

04 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Zosim împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 08 august 2016 Alexandru Zosim a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, a fost angajat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, exercitînd pînă la momentul concedierii funcția de conferențiar universitar al catedrei Științe penale a facultății Științe polițienești a Academiei Ministerului Afacerilor Interne „Ștefan cel Mare”.

Susține că prin ordinul MAI nr. 37 ef din 26 februarie 2016 s-a încetat serviciul și s-a reziliat contractul individual de muncă, în legătură cu depunerea cererii persoanele la împlinirea vechimii în muncă.

Menționează că în luna aprilie 2016 i-a fost înmînată legitimația de pensionar și i s-a adus la cunoștință avizul privind stabilirea pensiei în mărime de 3814,59 de lei lunar, începînd cu data de 02 martie 2016.

Consideră că la calcularea pensiei nu au fost luate în considerare plățile efectuate în legătură cu deținerea prin cumul a 0,5 salarii din funcția de conferențiar universitar al catedrei „Științe penale” și „Științe juridice” a facultății Științe polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare”, reieșind din prevederile pct. 1 și pct. 3 ale Hotărîrii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și urmau a fi luate în considerare la calcularea pensiei.

La data de 28 iunie 2016, s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne, solicitând revizuirea materialelor dosarului de pensionare cu efectuarea calculelor sumelor achitate în baza certificatului de întreținere bănească, însă prin răspunsul din 19 iulie 2016, s-a refuzat satisfacerea cererii.

Solicită admiterea cererii de chemare în judecată, a recunoaște ilegal răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/3-Z-177/16 din 19 iulie 2016 și obligarea Ministerului Afacerilor Interne să recalculeze mărimea pensiei stabilite, începând cu data stabilirii ei din 02 martie 2016, prin includerea în calculul pensiei a plăților de care a beneficiat în legătură cu deținerea prin cumul a 0,5 salarii, din funcția de conferențiar universitar al catedrelor „Științe penale” și „Științe juridice” a facultății Științe Polițienești a Academiei MAI „Ștefan cel Mare” incluse în poziția 6 din certificatul despre întreținerea bănească nr. 4.

Prin hotărârea judecătoreii Centru, mun. Chișinău din 13 octombrie 2016 s-a admis acțiunea, s-a recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/3-Z-177/16 din 19 iulie 2016 și s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne de a recalcula lui Alexandru Zosim mărimea pensiei stabilite începând cu data stabilirii ei din 02 martie 2016, prin includerea în calculul pensiei a plăților de care a beneficiat în legătură cu deținerea prin cumul a 0,5 salarii din funcția de conferențiar universitar al catedrelor „Științe penale” și „Științe juridice” a facultății Științe Polițienești a Academiei MAI „Ștefan cel Mare”, incluse în poziția 6 din certificatul despre întreținerea bănească nr. 4.

Prima instanță a constatat că, art.44 din Legea cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne garantează calcularea pensiei din remunerația obținută, indiferent de faptul dacă este achitată la munca de bază sau prin cumul.

La fel, prima instanță a conchis că răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/3-Z-177/16 din 19 iulie 2016 este ilegal și urmează a fi anulat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 06 martie 2017 reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că, nu pot fi incluse în calculul pensiei plățile efectuate reclamantului în legătură cu exercitarea în cumul a funcției de conferențiar universitar al catedrelor „Științe penale” și „Științe juridice” a facultății Științe Polițienești a Academiei MAI „Ștefan cel Mare” sunt plăți achitate pentru orele suplimentare pentru munca exercitată în afara atribuțiilor funcționale și care nu sunt acordate permanent.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece decizia recurată datează cu 08 februarie 2017 (f.d.59-62), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 06 martie 2017 (f.d.67-68), prin urmare calea de atac se consideră ca fiind exercitată în termen.

Argumentele recurentului precum că, nu pot fi incluse în calculul pensiei plățile efectuate reclamantului în legătură cu exercitarea în cumul a funcției de conferențiar universitar al catedrelor „Științe penale” și „Științe juridice” a facultății Științe Polițienești a Academiei MAI „Ștefan cel Mare” sunt plăți achitate pentru orele

suplimentare pentru munca exercitată în afara atribuțiilor funcționale și care nu sunt acordate permanent, nu pot fi acceptate, deoarece potrivit pct.1 din Hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, se stabilește că pensiile militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri al Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar se calculează din salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în muncă, primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente, primite în ultimul an de serviciu, iar celor eliberați din serviciu pînă la punerea în aplicare a Legii nr.1426-XIII din 23 decembrie 1997 – din toate tipurile de plăți prevăzute pentru calcularea pensiei categoriilor respective de militari, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri al Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, care îndeplinesc serviciul.

Mai mult, potrivit art. 44 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, pensia pentru persoanele menționate se calculează din: salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, cu excepția plăților compensatorii și a indemnizației bănești unice în mărimea sumei mijloacelor bănești de întreținere pe un an.

În consolidarea poziției respective, instanța de recurs menționează dispozițiile art.267 alin.(1) și (6) din Codul muncii care prevede că, munca prin cumul reprezintă îndeplinirea de către salariat, pe lângă munca de bază, a unei alte munci, permanente sau temporare, în afara orelor de program, în temeiul unui contract individual de muncă distinct. Salariații angajați prin cumul beneficiază de aceleași drepturi și garanții ca și ceilalți salariați din unitatea respectivă.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de reprezentantul recurentului ce nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja interpretate elocvent de instanțele inferioare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Prin urmare, instanța de apel a elucidat circumstanțele importante ale pricinii, oferind răspuns la toate solicitările invocate de recurent în cererea de apel.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au interpretat elocvent normele de drept incident speței, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Tatiana Danuța se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu